

ledes at der *i alt* har kunnet bruges et nærmere fastsat Beløb, uden at der sattes en fast Grænse for Understøttelsen til den enkelte. Det har herefter ikke været muligt at kontrolere, om de personlige Tillæg til Kommnehjælpen holdtes inden for Lovens Grænser, men Udvalget om Ændringer i Sociallovgivningen var dog tilbøjeligt til at mene, at der var ydet Hjælp ud over Lovens Grænser, ligesom det pegede paa, at den i Paragraffens Stk. 2 givne Adgang til at fravige Regelen syntes at være anvendt i mere almindeligt Omfang, end Bestemmelsens Undtagelseskarakter forudsatte.

Ved den stedfundne Nyaffattelse af § 297 er Stk. 1 om det *normale Maksimum* for Kommnehjælpen opretholdt i det væsentlige uforandret, kun med den lille Udvidelse, at der kan ydes Børnetillæg til *alle* Børn, ikke blot til 4 som efter Folkeforsikringsloven. I Stk. 2 er bevaret et *Raadighedsbeløb* til Afhjælpning af den Trang, der ikke kan afhjælpes efter Regelen i Stk. 1, og Beløbet beregnes som hidtil paa tilsvarende Maade som det personlige Tillæg til Rentenydere. Da det imidlertid ikke blot skal anvendes til Ydelse af supplerende Hjælp af en vis *almindelig* Karakter, men ogsaa til Afhjælpning af *særlige* Trangstilfælde — idet man ikke har ment at burde bevare Undtagelsen i § 297, Stk. 2 —, er Raadighedsbeløbet nu fastsat noget *højere* end hidtil. Dette er sket ved Forhøjelse af Procenten og ved, at Beløbet ikke blot beregnes af den Del af Hjælpen, der svarer til Grundrenterne, men ogsaa af den Del, der svarer til Invaliditetstillæg og Børnetillæg. Ligesom det er Tilfældet med Tillægshjælpen til Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan Beløbet dernæst *forhøjes* i Tilfælde af højt Leveomkostningsniveau o. desl. For at muliggøre en *effektiv Kontrol* med, at Grænserne fremtidig overholdes, er der i Stk. 3 optaget nye Forskrifter om Hjælpens *Kontering*, og Stk. 4 tilsigter at sikre Reglernes *Overholdelse* ved eventuel Unddragelse fra Refusion m. v. og ved Foranstaltninger fra Tilsynsmyndighedens Side. — Nedenfor gengives Paragraffens Stk. 1—3:

»Ved Afgørelsen af, hvor meget der *i det enkelte* Tilfælde kan ydes som Kommnehjælp til Underhold i Form af Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttage, at Hjælpen ikke maa overstige, hvad der i den paagældende Periode kunde være ydet i Henhold til Folkeforsikringslovens